

Іван Капсамун

Агресор і гарантії – поняття нетотожні

Очільник російської держави Владімір Путін продовжує виставляти Заходу і Україні придумані ним «червоні лінії». Міністр закордонних справ України та генеральний секретар НАТО ще раз доступно пояснили Кремлю, що він не має ніякого права диктувати іншим країнам яку їм проводити політику. Це просто не його справа. Як показує практика, диктаторські режими, подібні до путінського та лукашенківського, розуміють тільки мову сили. І, схоже, своїми наполегливо агресивними і цинічними діями вони роблять все, аби змусити цивілізовані країни таки дати їм рішучу відповідь «під дух».

<https://www.ukrslovo.net/svit/108068.html>

Очільник російської держави Владімір Путін продовжує виставляти Заходу і Україні придумані ним «червоні лінії». Днями він уточнив свої хворобливі імперські фантазії: «У діалозі з США і їхніми союзниками ми будемо наполягати на виробленні конкретних домовленостей, які виключають будь-яке подальше просування НАТО на схід і розміщення безпосередньо поруч з територією РФ систем озброєння, які нам загрожують. Пропонуємо почати предметні переговори з цього приводу. Особливо наголошую: нам потрібні саме правові, юридичні гарантії, оскільки західні колеги не виконали взяті на себе усні зобов'язання. Усім відомо про усні запевнення, що НАТО не буде розширюватися на схід, але зробили прямо протилежне».

Доповнив свого шефа вірний слуга – міністр закордонних справ РФ Сергій Лавров: «Рішення бухарестського саміту (2008 року – ред.), що Україна і Грузія стануть членами НАТО – це міна в основу конструкції європейської безпеки. ... Ті, хто завчено повторює бухарестські тези і каже, що в питанні розширення НАТО треті країни не мають права висловлювати свою позицію – ці люди грають з вогнем. Я переконаний, що вони не можуть цього не усвідомлювати» (eurointegration.com.ua).

З якого дива путінський режим вимагає у Заходу гарантії непросуватися на схід і чому вони взагалі думають, що мають право вирішувати за Україну, Молдову чи Грузію вступати їм в НАТО чи ні? Байки про якусь там загрозу російській території Кремль може розповідати своїм підданам, бо цивілізовані країни все прекрасно розуміють. «Страшилки» Москви – це лише привід самим вести війни проти своїх сусідів, захоплюючи їхні землі. На сьогоднішній день російські війська знаходяться і на території України, і на території Молдови, і на території Грузії. Окупація – це метод путінського режиму впливати на зовнішню політику зазначених країн, аби вони не могли долучитися до колективної безпеки Північноатлантичного альянсу.

Міністр закордонних справ України та генеральний секретар НАТО ще раз доступно пояснили Кремлю, що він не має ніякого права диктувати іншим країнам яку їм проводити політику. Це просто не його справа.

«Росія не може перешкодити Україні зблизитися з НАТО і не має права висловлюватись у відповідних дискусіях. Будь-яка російська пропозиція обговорити з

НАТО чи США чи з іншими країнами будь-які так звані гарантії того, що Альянс не розшириться на Схід, нелегітимні», – завив Дмитро Кулеба. За його словами, найкращою гарантією безпеки від Росії було б виведення її військ з території України, припинення агресії і, таким чином, нормалізація відносин із Заходом.

«Росія не має права втручатися у цей процес. Україна є суверенною незалежною державою, і кожна суверенна незалежна держава має право обирати свій шлях, у тому числі щодо того, до яких безпекових альянсів вона хоче долучитися. Це рішення має приймати Україна і 30 союзників, коли Україна буде готова до членства», – наголосив Єнс Столтенберг. Так само він повторив свою заяву про те, що Росію чекають серйозні економічні та політичні наслідки, якщо вона вдасться до нової агресії проти України.

Ще одна брехня від Путіна – це, мовляв, недопустимість безпосереднього наближення НАТО до кордонів Росії, бо звідти можуть прилетіти ракети. «Якщо на території України виникнуть які-небудь ударні комплекси, підлітний час до Москви буде сім-десять, а в разі розміщення гіперзвукової зброї – п'ять хвилин. П'ять хвилин! А нам що робити? Ми тоді повинні щось подібне створити щодо тих, хто нам так погрожує. А ми можемо це зробити вже зараз!», – заявив Путін.

По-перше, якщо керуватися логікою очільника Кремля, то чому він вирішив, що подібні ракети, вразі потреби не можуть прилетіти, наприклад, з Польщі? По-друге, країни Балтії (Литва, Латвія та Естонія) вступили в Північноатлантичний альянс ще в 2004 році, а отже НАТО давно біля кордонів Росії. І нічого трагічного за цей час не сталося, небо на Росію не впало. А не сталося, тому що ніхто не збирається нападати на РФ, імперськими комплексами страждають якраз в Москві, привносячи трагедії іншим країнам.

Днями якраз недалеко від російських кордонів, в латвійській Ризі, пройшла зустріч міністрів закордонних справ країн-членів НАТО, де був присутній і глава МЗС України, і де в черговий раз попередили Москву про неприпустимість початку нової війни, інакше доведеться серйозно відповідати. «Якщо Росія піде шляхом конфронтації, коли мова йде про Україну, ми чітко дали зрозуміти, що будемо реагувати рішуче, в тому числі за допомогою низки високоефективних економічних заходів, від яких ми утримувались у минулому», – заявив державний секретар США Ентоні Блінкен.

Путінський режим, тим часом, продовжує тримати російські війська біля українського кордону і погрожувати Заходу. Більш того, він нацьковує свого сателіта Александра Лукашенка на Україну і країни Євросоюзу. По-перше, патрони з Москви таки змусили самопроголошеного президента Білорусі заявити про визнання Криму. «Раніше я говорив, що Крим де-факто російський, а після референдуму (мається на увазі фейковий референдум 16 березня 2014 р., який РФ провела в Криму – ред.) він і де-юре став таким», – зазначив Лукашенко в інтерв'ю кремлівському агентству «Росія сьогодні».

По-друге, спілкуючись на нараді з опорою режиму, своїм силовим блоком, він запевнив, що «не залишиться осторонь, якщо хтось затіє заварушку з Росією». І по-третє, знову повторив, що може перекрити газопровід «Ямал-Європа»: «Поляки вирішили закрити кордон з Білоруссю – добре, закривайте. Ми не дуже часто їздимо до Євросоюзу. Наші інтереси сьогодні в Росії, Китаї та на Сході найбільше. А якщо я закрию, що буде тоді з цим потоком, який в основному в Росію, Китай йде через нас?».

Відповідь диктатору підспіла вчасно. 2 грудня набув чинності п'ятий пакет санкцій з боку Євросоюзу проти Білорусі у зв'язку з шпунтною міграційною кризою. Під санкції потрапили 17 осіб та 11 організацій. Білоруський національний перевізник «Белавія» та сирійська авіакомпанія Cham Wings Airlines входять до організацій, які також потраплять під санкції Євросоюзу. А ще у списку фігурують виробник азотних добрив «Гродно Азот» та виробник нафти «Білорусьнафта», а також білоруські прикордонники та судді.

Слідом за ЄС нові санкції проти Білорусі запровадили Сполучені Штати Америки. Вони стосуються 20 осіб та 12 організацій. У списку, зокрема, є Дмитрій Лукашенко – син самопроголошеного президента Білорусі Александра Лукашенка. Серед підсанкційних компаній фігурують «Белтехекспорт», виробник добрив «Славкалій» та «Агророзквіт», яка є українським дочірнім підприємством «Білоруськалію», 140-й ремонтний завод, авіакомпанія «Трансавіаекспорт». Крім того, до санкційного списку внесли два транспортні літаки Іл-76ТД та гелікоптер Agusta-Westland AW-139, який зареєстрований на «Славкалій».

Як показує практика, диктаторські режими, подібні до путінського та лукашенківського, розуміють тільки мову сили. І, схоже, своїми наполегливо агресивними і цинічними діями вони роблять все, аби змусити цивілізовані країни таки дати їм рішучу відповідь «під дих».